

SADRŽAJ

Uvod.....	2
Religija.....	3
Religija, društvene promene i obrazovanje.....	4
Podela religija.....	4
Islam.....	8
Džamija.....	8
Socijalna prava i njihova zaštita u islamu.....	10
Socijalna nepravda i društvo.....	10
Položaj čoveka u društvu.....	11
Rad i islam.....	12
Šerijatsko pravo i rešavanje socijalnih problema.....	12
Pravo pobune protiv nepravde.....	14
Etika islama.....	14
Zaključak.....	16

L I T E R A T U R A

UVOD

Verovanje u natprirodna bića i pojave datiraju još iz praistorijskog perioda, odnosno od same pojave čoveka. Čovek je od uvek verovao u postojanje natprirodnih sila koje će mu pomoći da poveća ulov, a pomoću prvih slika koje je crtao po zidovima pećina u kojima je živio verovao je da se ostvaruje kontakt između njega (čoveka) i Njega (natprirodnog).

Svest o religiji se menjala sa razvitkom ljudske civilizacije. Takav oblik svesti će kasnije prerasti u drugačiji vid svesti, pre svega u racionalnu i naučnu svest. Samu religiju je, hronološki gledano moguće podeliti na četiri osnovna oblika: animizam, totemizam, politeizam i monoteizam. Danas je najzastupljeniji oblik monoteističke religije, i to: hrišćanstvo, islam, budizam i judeizam. Osnovne zajedničke crte svih ovih religija su te da su rasprostranjene širom sveta, sve imaju svog osnivača, sve one uče svoje vernike o spasenju duše posle smrti, u životu uvek treba težiti savršenstvu i u svim njima postoji pojam i pretpostavka apokalipse posle koje sledi "strašni sud".

Temeljna demarkaciona linija između islama i drugih religija počiva u činjenici da je islam manje vera ortodoksije a više ortoprakse. Islam je, kako bi rekao Marks „sa filozofije bića prešao na filozofiju čina". Dok se hrišćanstvo, primera radi, fokusira na ljubav kao vrhovnu ideju, islam se koncentriše na čin, u hrišćanstvu je središnja nauka teologija u islamu u središtu počiva šerijat kao zakon kojim se regulišu društveni odnosi. Otud je ideja vere u kontekstu islama nerazdvojiva od samoga čina koji je njen plod i prirodni rezultat. Možemo konstatovati da islamski "svjetopogled" i u segmentu socijalnih prava ne bi bio sprovodiv bez šerijata kao pravnog sistema koji osigurava mehanizme njegove realizacije.

Šerijat reguliše odnose svetovnog i religijskog prava. Kao područje prostiranja njegovih normi navodi se regulisanje odnosa čoveka i njegovog Stvoritelja kao i svih međuljudskih odnosa i relacija. Polazeći od takvog koncepta, vrednosti koje podupire i štiti šerijat nisu samo pravna materija, već su istovremeno i temeljne verske dužnosti muslimana. U standardnim delima usuli fikha navodi se da je glavni cilj šerijata postizanje dobrobiti i otklanjanje nereda.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com